

مقاله مروری

اهمیت چند شکلی های ژن های رمز کننده آپولیپروتئین های A-I، A-IV، A و E در تأثیر دریافت چربی بر سطوح HDL

سعید دعائی*، مریم غلامعلی زاده

چکیده

غلظت سرمی HDL به میزان زیادی تحت تأثیر بر هم کنش های ژنتیک و تغذیه قرار دارد و دریافت چربی از رژیم غذایی در مقادیر معین در افرادی که دارای پلی مورفیسمی در ژن های کد کننده آپولیپروتئین های A1، A4 و E می باشند، تأثیر متفاوتی بر سطوح HDL آنها نسبت به افراد با توالی طبیعی دارد. مشخص شد که افرادی که دارای پلی مورفیسم در ژن APO A1 باشند به مصرف اسید چرب غیر اشباع (PUFA) بیشتری از سایرین به منظور حفظ سطوح HDL در مقادیر نرمال نیاز دارند. همچنین سطوح HDL افرادی که در کدون ۳۶۰ ژن کد کننده apo A-4 دارای توالی His/Glu هستند، در هنگام مصرف چربی رژیمی افت بیشتری نسبت به سایر افراد پیدا می کنند. در مورد APO E نیز افرادی که دارای آلل E2 می باشند نسبت به افراد دارای آلل E3 و E4 در زمان مصرف کلسترول غذایی، HDL خونشان افت بیشتری پیدا می کند. با توجه به یافته های این مطالعه مروری مشخص می گردد که افرادی که دارای پلی مورفیسم در ژن های کد کننده آپولیپروتئین ها می باشند، ممکن است برای حفظ مقادیر نرمال HDL خون به دریافت چربی رژیمی متفاوت از افراد عادی نیاز داشته باشند.

واژگان کلیدی: پلی مورفیسم؛ آپولیپروتئین؛ کلسترول HDL؛ رژیم غذایی

مقدمه :

در حال حاضر بیماری قلبی - عروقی^۱ (CVD) علت اصلی مرگ و میر در سرتاسر جهان است و بر طبق آمار سازمان جهانی بهداشت سبب مرگ سالانه ۱۲ میلیون نفر در جهان می گردد(۱). در ایجاد این بیماری عوامل غیر قابل اصلاح و قابل اصلاح نقش دارند. عوامل غیر قابل اصلاح عبارتند از سن بالا، جنسیت مذکر، سابقه فامیلی

بیماری قلبی عروقی و عوامل قابل اصلاح شامل استعمال سیگار، چاقی، فشار خون، فعالیت فیزیکی، دیابت ملیتوس، افزایش غلظت کلسترول LDL و کاهش غلظت کلسترول HDL می باشد(۲). لیپوپروتئین با چگالی بالا (HDL) در روده و کبد سنتز و ترشح می شود و مهم ترین نقش آن انتقال معکوس کلسترول از بافتها به کبد می باشد(۳). تقریباً ۵۵ درصد از ترکیب HDL از پروتئین تشکیل شده است که این پروتئینها شامل آپولیپو پروتئینهای A-1, A-2, A-IV, C-I, C-II, C-III, D و E می باشد(۴). ارتباط سطوح پایین کلسترول HDL با افزایش بروز بیماری قلبی عروقی کاملاً به اثبات رسیده

* سعید دعائی، MSc

کارشناس ارشد علوم تغذیه و مربی دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی
رشت - مرکز خدمات آموزشی-مشاوره ای فرهنگ گستر نخبگان
پست الکترونیک: sdoae@yahoo.com

تلفن: ۰۱۳۱۳۳۳۸۰۰۲

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱۰/۱۳ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۱/۲۰

شناسایی شده است (۷). مطالعه حاضر مروری بر تحقیقات انجام شده در زمینه تاثیر دریافت چربی رژیمی بر سطوح HDL-C در افراد دارای پلی مورفیسم در ژن های کدکننده آپوپروتئین های A-I، A-IV، E می باشد. بدین منظور مقالات منتشر شده در بین سالهای ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۰ در زمینه نقش پلی مورفیسم های موجود آپوپروتئین های A-I، A-IV، E در اثر چربی دریافتی بر سطوح HDL جمع آوری و مطالعه گردید. از کلیدواژه های پلی مورفیسم، HDL، دریافت چربی و آپوپروتئین در جمع آوری مقالات استفاده شد و لیست منابع مرتبط با این مقالات نیز بررسی گردید. چکیده های از مقالات مورد استفاده در جدول ۱ آورده شده است.

است (۲). سطح سرمی HDL به میزان زیادی تحت تاثیر دریافت چربی های رژیمی قرار دارد (۵). به طور معمول چربی های اشباع (SFA) سطح HDL و LDL خون را افزایش می دهد و اسید های چرب با چند پیوند دوگانه (PUFA) سطح HDL و LDL را کاهش می دهند (۶). اگرچه پاسخ افراد به مقادیر یکسان چربی تفاوت های قابل ملاحظه ای با یکدیگر دارد که این مسئله را ناشی از وجود تنوع های ژنتیکی (پلی مورفیسم) در ژن کدکننده پروتئین های موجود در ساختمان HDL-C و سایر پروتئین های درگیر در متابولیسم آن می دانند (۷). تاکنون بیش از ۲۹ واریانت آلی برای ژن کدکننده apoE، بیش از ۲۰ واریانت آلی برای apoA-I و ۴ واریانت آلی برای apoA-IV

جدول شماره ۱: مقالات چاپ شده در زمینه نقش پلی مورفیسم های ژن های کدکننده آپوپروتئین ها در تاثیر دریافت چربی بر سطوح HDL

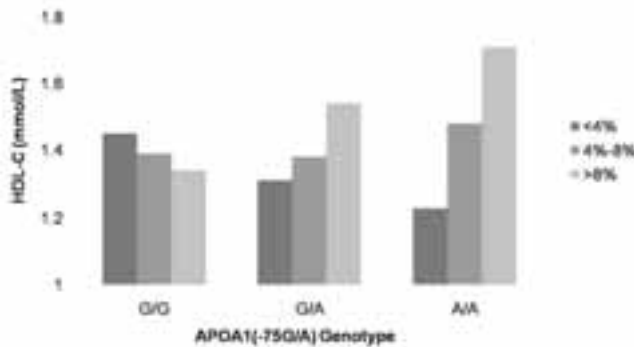
مطالعه	مکان مطالعه	گروه های ژنوتیپی	مداخله	شرکت کنندگان	یافته های کلیدی
اردوواس (۸)	امریکا	G/A -۷۵ و A/A در ژن آپوپروتئین I A -	رژیم غنی از PUFA	۱۰۷۳ مرد و ۱۲۰۷ زن	سطح HDL در افراد حامل آلل A در پلی مورفیسم G/A -۷۵ با مصرف PUFA افزایش مییابد.
مارین ^۲ و همکاران (۹)	اسپانیا	جفت بازهای G/A و -G/G۷۵ آپوپروتئین I - A	Fat load test	۲۸ مرد حامل آلل G/G و ۲۳ مرد حامل G/A	افراد حامل آلل G/G سطوح LDL-C و آپو B پایینتری نسبت به افراد حامل آللهای G/A داشتند.
لیستا و همکاران (۱۰)	اسپانیا	A/A -۷۵ و G/G آپوپروتئین I - A	رژیم گام II	۸۸ مرد	افراد حامل آلل A/A بیشترین کاهش را به سطح LDL-C نشان دادند.
میلیتیاجس ^۴ و همکاران (۱۱)	یونان	کدون ۳۴۷، آلل T و A کدون ۳۶۰ آلل ۱ و ۲ در ژن آپوپروتئین A-IV	رژیم پرچرب	۴۱ مرد	آلل آپو ۲ A-IV با سطوح پایینتر TG سرم ارتباط داشت.
وگمنز ^۵ و همکاران (۱۲)	آلمان	ApoA-IV -۱، ۲ در ژن آپوپروتئین A-IV	رژیم غنی از چربی اشباع و کلسترول	۱۴ مرد و ۳۶ زن	پلی مورفیسم ۱/۲ APOA IV تاثیری بر پاسخ لیپیدهای پلاسما به افزایش دریافت چربی اشباع و کلسترول نداشت.
جانسن ^۶ و همکاران (۱۳)	اسپانیا	آلل His ۳۶۰ و Glu ۳۶۰ ژن آپوپروتئین A-IV	رژیم پرچرب	۴۳ مرد	سطح HDL افراد دارای آلل His ۳۶۰ نسبت به تغییر میزان چربی رژیم غذایی واکنش شدیدتری نشان داد.
پی ^۷ و همکاران (۱۴)	چین	آپو ۴ E و آپو ۳/۴ E و آپو ۳/۳ E و آپو ۲/۳ E در ژن آپوپروتئین E	مقایسه دو ژنوتیپ ApoE از نظر سطوح کلسترول	۱۰۰۰ نفر	افراد حامل ژن ApoE۴ سطوح بالاتری از آپو B، LDL-C و کلسترول تام مقایسه با افراد حامل ApoE ۳ داشتند.
فابیانا ^۸ و همکاران (۱۵)	برزیل	APOE ۲، ۳، ۴ در ژن آپوپروتئین E	رژیم غنی از PUFA	۵۶۷ نفر مرد و زن	مصرف PUFA سبب ایجاد تاثیرات مفیدی بر افراد حامل APOE۲ و APOE دارد.
وو ^۹ و همکاران (۱۶)	انگلستان	ApoE ۲، ۳، ۴ در ژن آپوپروتئین E	رژیم غنی از PUFA	۲۳۰۰۰ مرد و زن	کلسترول توتال و LDL-C در افراد حامل آلل E۲ پایینترین سطح را در دریافت برابر چربی داشتند.

2. Saturated fatty acids

3. Poly unsaturated fatty acids

نتایج

پلیمورفیسم آپو A-I

شکل ۱: تاثیر دریافت PUFA از رژیم غذایی در افراد حامل آلل A و G در پلیمورفیسم G/A75- (۷)

به هیپرلیپیدمی میشود. جهش G به T در باز سوم کدون ۳۶۰ باعث جایگزینی گلوتامین با هیستیدین و خلق پروتئین جدیدی میشود که ممکن است فعال کننده قویتری برای لیپوپروتئین لیپاز باشد، در نتیجه سطح (TG) در افراد دارای این پلیمورفیسم پایتتر می باشد (۸).

در مطالعه وگمنز و همکارانش (۱۰) پلیمورفیسم APOAV 1/2 تاثیر بر پاسخ سطح سرمی لیپید به افزایش دریافت رژیم اسیدهای چرب اشباع نداشته است. متا^۵ و همکارانش نشان دادند که اثر پلیمورفیسم APOA-IV بر پاسخگویی لیپیدهای سرم به چربی رژیمی ممکن است تحت تاثیر جنسیت قرار بگیرد. در مردان ارتباطی بین ژنوتیپ APOA-IV و غلظت سرمی لیپیدها وجود نداشت، در حالیکه در زنان دارای هتروزیگوت APOA4 1/2 غلظت HDL-C بالاتر و غلظت TG پایتتر از زنان دارای هتروزیگوت ۱/۱ بود (۲۴).

در مطالعه ای بر روی شهرنشینان و روستاییان کاستاریکایی (۲۵) نشان داده شد که افزایش دریافت چربی اشباع (از ۸/۶٪ به ۱۳/۶٪ از انرژی) با ۶٪ افزایش در سطح HDL-C افراد دارای حامل هتروزیگوت ۱/۱ همراه بود، در حالیکه در افراد دارای آلل APOA-IV2 سطح HDL ۱۹٪ کاهش یافت. بنابراین مشخص شد که عوارض مصرف اسیدهای چرب اشباع در افراد دارای آلل APOA-IV2 بیش از افراد دارای آلل APOA-IV1 میباشد. مکانیسم تاثیر جهش APOA-IV کاملاً مشخص نیست، ولی تمایل APOA-IV2 به باند شدن با لیپوپروتئینها بیشتر از APOAV1 است که میتواند سبب

ApoA-I که توسط ژن APOA1 کد می شود یک پروتئین دو گانه دوست است که در برداشت کلسترول از سلولها و انتقال معکوس آن به کبد نقش اساسی دارد (۶). اکثر مطالعات سطوح پایین apoA-I را به طور معکوس با بیماری عروق کرونر^۴ (CAD) مرتبط دانسته اند (۱۷). اگر چه در برخی مطالعات ارتباط معنی داری دیده نشده است (۱۸) و برخی نیز apoA-I را به عنوان ریسک فاکتور مستقلی برای بیماری های قلبی - عروقی ذکر کرده اند (۱۹).

اگرچه بیش از ۲۰ واریانت آلی برای apoA-1 شناسایی شده است، شناخته شده ترین پلیمورفیسم در ژن آپو A-I مربوط به حضور آلل A جای آلل رایج G در ناحیه پیشبر ژن APOA-I (در ناحیه جفت باز ۷۶- و ۸۳) می باشد (۶). بر طبق مطالعات انجام شده بر روی این پلیمورفیسم، اثر مصرف چربی PUFA رژیمی بر سطوح HDL-C در افراد دارای پلیمورفیسم در ژن نامبرده متفاوت از سایرین می باشد (۷). افزایش دریافت PUFA از رژیم غذایی در افراد حامل آلل A در پلیمورفیسم G/A75 سبب افزایش غلظت HDL-C میگردد. در حالیکه در افرادی که دارای آلل هموزیگوت و رایج G هستند، با افزایش دریافت PUFA از رژیم غذایی، غلظت HDL-C سرمشان کاهش می یابد (شکل ۱).

اگر چه در مطالعه مارین و همکارانش تفاوتی در سطح HDL-C افراد دارای پلیمورفیسم در G/A ۷۵- ژن پیشبر APOA-I پس از دریافت رژیم پر چرب دیده نشده (۸)، اما سایر مطالعات ارتباط این تنوع ژنتیکی با غلظتهای متفاوت HDL-C را به خوبی نشان داده اند. (۲۲-۲۰).

پلیمورفیسمهای ژن APOA-IV

آپو A-IV به صورت یک آپولیپوپروتئین 46 KDa در روده و در زمان جذب چربی سنتز می شود. اعتقاد بر این است که آپو A-IV بر انتقال معکوس کلسترول و فعالیت آنزیم لیپوپروتئین لیپاز (LPL) تأثیرگذار می باشد (۲۳).

جایگزینی G با T در کدون ۳۶۰ ژن کدکننده APOA-IV (که تحت نام APOA-IV2 شناخته میشود). باعث کاهش تریگلیسرید (TG) سرم در مقایسه با افراد دارای آلل رایج APOA-IV1 در افراد مبتلا

4. Coronary artery diseases

5. Meta

تاخیر در کلیرنس کبدی باقیمانده‌های شیلومیکرون شود (۲۶). همچنین ممکن است ایزوفرمهای APOA-IV بر میزان جذب چربی در روده و متابولیسم شیلومیکرون‌ها و باقیمانده‌های شیلومیکرون موثر باشند (۲۷).

پلیمورفیسم‌های ApoE

آپو E هم در لیپوپروتئین‌های حاوی آپو B (مانند VLDL، LDL و IDL) و هم در لیپوپروتئین‌های حاوی آپو A-I (HDL) حضور دارد و در برداشت تری اسیل گلیسرول و IDL توسط کبد نقش ایفا می‌کند (۲۸).

تنوع در ژن آپو E منجر به ایجاد ۳ آلل E2، E3، و E4 میشود که در برگیرنده ۳ ژنوتیپ هموزیگوت (E3/3، E2/2 و E4/4) و ۳ ژنوتیپ هتروزیگوت می‌باشد.

فایبانا و همکارانش در مطالعه‌ای نشان دادند که مصرف غذاهای غنی از PUFA سبب افزایش سطوح HDL-C در افراد حامل آلل APOE2 و APOE3 میشود، در حالیکه تأثیری بر سطوح HDL-C در افراد حامل آلل APOE ندارد (۱۳).

در مطالعه سورلی^۶ و همکارانش مشخص گردید که اثر پلیمورفیسم APOE بر غلظت HDL-C بستگی به پلی مورفیسم در ژن کدکننده CETP^۷ (پروتئین ناقل کلسترول استریفیه) دارد. بنابراین حاملین آلل E4 فقط در صورتی سطوح HDL-C پایین‌تری نسبت به افراد دارای آلل E2 و E3 داشتند که دارای ژنوتیپ B1B1 در ژن کدکننده CETP باشند. حاملین آلل E4 در صورتیکه دارای آلل B2 در لوکوس ژن CETP باشند، دارای غلظت HDL-C بالاتری نسبت به افراد با آلل E3 و E4 هستند. ثابت شده است که اندازه ذرات HDL در حاملین آلل B2 بزرگتر از افراد دارای B1B2 است. بنابراین ممکن است حاوی تعداد بیشتری از APOE باشد در نتیجه ممکن است تعداد APOE در HDL در توجیه این تفاوتها اهمیت داشته باشد. در افراد B2 ذرات HDL غنی از APOE مستقل از نوع ژنوتیپ به گیرنده‌های کبدی متصل می‌شود ولی در افراد B1 که ذرات HDL کوچکتر هستند، ژنوتیپ APOE بر میزان تمایل HDL-C بر گیرنده‌های تأثیرگذار میباشد و افراد دارای ژنوتیپ APOE4-C میل بیشتری به اتصال به گیرنده‌های کبدی و برداشت HDL-C از خون دارند. این مسئله نمونه‌ای از برهمکنشهای ژن - ژن میباشد که بر نحوه پاسخگویی سطوح HDL-C به دریافت رژیم تأثیر گزار می‌باشد (۲۹).

بحث

مطالعات مختلف نشان داده‌اند که اثر چربی دریافتی از طریق رژیم غذایی بر سطح HDL-C تحت تأثیر پلیمورفیسم‌های موجود در ژنهای کدکننده APOA-I، APOA-IV و APOE قرار می‌گیرند (۸-۱۶). پلیمورفیسم‌های رایج شناخته شده در این آپولیپوپروتئینها عبارتند از آلل نادر A در پلیمورفیسم G/A 75- APOA1، آلل G در پلیمورفیسم APOA-IV Gln360his و ایزوفرم‌های E2، E3، و E4 در ژن کدکننده APOE.

اگر چه نتایج برخی مطالعات ارتباط بین پلیمورفیسم‌های موجود در ژن‌های کدکننده لیپوپروتئین‌های HDL و ابتلا به بیماری عروق کرونر را تأیید نکردند. به عنوان مثال در مطالعه فیروززای و همکارانش که به منظور بررسی پلی مورفیسم ژن‌های آپولیپوپروتئین‌ها A-I و C-IV در بیماران مبتلا به گرفتگی عروق کرونر پرداختند، ارتباطی میان هیچ یک از پلی مورفیسم‌ها با بیماری گرفتگی عروق کرونر دیده نشد (۳۰). همچنین برخی از مطالعات نیز اثر پلی مورفیسم‌های موجود در این ژن‌ها را بر نحوه اثر دریافت چربی غذایی بر سطوح HDL-C رد کرده‌اند. به عنوان مثال در مطالعه وگمنز و همکارانش پلیمورفیسم در ژن کدکننده APOA-IV تأثیری بر پاسخ لیپیدهای سرم به افزایش چربی رژیمی نداشت (۱۰).

دلایل احتمالی زیادی برای توجیه این تناقضات وجود دارد. اولاً پاسخ سطوح HDL-C به چربی رژیمی تحت تأثیر دامنه گسترده‌ای از متابولیت‌ها و ژن‌های کدکننده آنها قرار دارد. هر کدام از این ژن‌ها ممکن است تأثیر کوچکی بر عکس‌العمل HDL-C نسبت به چربی رژیمی داشته باشند و نیز ممکن است اثر یک ژن با اثر ژن دیگر تداخل داشته باشند. اکثر مطالعات بررسی‌های انجام شده تنها یکی از ژن‌های مرتبط را مورد مطالعه قرار داده‌اند و به برهم‌کنش میان ژن‌های مختلف پرداخته نشده است. دومین مسئله حائز اهمیت این است که حجم نمونه‌ها در اکثر مطالعات کوچک می‌باشد و در بسیاری از مطالعات تفاوت بین هموزیگوت و هتروزیگوت بودن در یک ژن خاص و سایر عوامل مثل جنسیت، سن، شاخص توده بدن^۸ BMI و ... نیز لحاظ نشد. مسئله سوم تأثیر احتمالی سایر فاکتورهای رژیمی مانند فیبر و استرول‌های گیاهی بر نحوه پاسخگویی سطوح HDL-C میباشد که ممکن است تأثیر چربی رژیمی بر سطوح HDL-C را تحت تأثیر قرار دهند.

6. Sorli

7. Cholesterol ester transfer protein

میرسد. بررسی برهمکنشهای ژن با رژیم غذایی سبب ارتقاء سطح دانش ما در زمینه نقش رژیم غذایی در سطوح لیپوپروتئینهای خون و افزایش توانایی دانش رژیم درمانی در کاهش خطر بیماریهای قلبی عروقی خواهد داشت.

References

1. Peysner P. Genetic epidemiology of coronary artery disease. *Epidemiol Rev* 1997; 84:80-90.
2. Weinberg, R. Effect of apolipoprotein A-IV genotype and dietary fat on cholesterol absorption in humans. *J. Lipid Res* 2000; 41: 2035-2041.
3. Murray R, Granner D K, Mayes D K, Rodwell D W. *Harper's illustrated biochemistry*. 26th ed. Mc Graw Hill publishers; 2003.
4. Nelson DL, Cox MM. *Lehninger principles of biochemistry*. 4th ed. Mc Graw Hill publishers; 2005.
5. Kwiterovich PO, Coresh J, Derby C, et al. Comparison of the plasma levels of apolipoproteins B and A1, and other risk factors in men and women with premature coronary artery disease. *Am J Cardiol* 1992; 69:1015—21.
6. Mahan LK, Stump SS. *Krause's food and nutrition therapy*. 11th ed. Saunders publishers; 2008.
7. Corella, D. Single nucleotide polymorphisms that influence lipid metabolism: Interaction with Dietary Factors. *Annu Rev Nutr J*. 2005; 25: 341-390.
8. Jose M, Ordovas P, and Dolores Corella. Genetic Variation and Lipid Metabolism: Modulation by Dietary Factors. *Urent Cardiology Reports*. 2005; 7: 480-486.
9. Marin C, Gmez P, Paz E, et al. Effects of the human apolipoprotein A-I promoter G-A mutation on postprandial lipoprotein metabolism. *Am J Clin Nutr* 2002; 76: 310-325.
10. Lista D. Effects of variations in the APOA1/C3/A4/A5 gene cluster on different parameters of postprandial lipid metabolism in healthy young men. *Journal of lipid research* 2006; 66: 1-30.
11. Miltiachous M. Effect of the 360His mutation in apolipoprotein apoA-IV on plasma HDL cholesterol response to dietary fat. *J. Lipid Res*. 1997; 38: 1995-2002.
12. Weggemans, R. Apolipoprotein A4-1/2 polymorphism and response of serum lipids to dietary cholesterol in humans. *Journal of Lipid Research* 2000; 41: 1623-1628.
13. Jansen S. Effect of 360His mutation in apolipoprotein

نتیجه گیری :

تاثیر پلیمورفیسیمهای ژنهای APOE, APOA-IV, APOA-I بر سطح HDL-C در پاسخ به چربی رژیمی در بسیاری از مطالعات نشان داده شده است. ولی مطالعات آتی با حجم نمونه بالا، کنترل سایر عوامل رژیمی و بررسی برهمکنشهای ژنها با یکدیگر ضروری به نظر

14. A-IV on plasma HDL-cholesterol response to dietary fat. *Journal of Lipid Research* 1997; 38: 1995-2002.
15. 14.pei DW. Apolipoprotein E polymorphism influences lipid phenotype in Chinese familiar with familial combined hyperlipidemia. *critic j*-2006; 70:1606-1610.
16. Fabiana A. The Influence of Nutrigenetics on the Lipid Profile: Interaction Between Genes and Dietary Habits. *Biochem Genet* 2010; 48: 342-355.
17. Wu K. Apolipoprotein E polymorphisms, dietary fat and fibre, and serum lipids: the EPIC Norfolk study. 2007; 28: 2930-2936.
18. Acton S, Rigotti A, Landschultz KT, et al. Identification of scavenger receptor SR-BI as a high density lipoprotein receptor. *Science* 1996; 271:518-20.
19. Khan abadi B J, khosravi H M, Rafiee M, et al. Evaluation of the relationship between lipids, lipoproteins and lipoprotein-A with coronary artery disease. *guilan univ med j (in Persian)*. 2007; 62:7-13.
20. Khadem-Ansari MH, Rasmi Y, Rahimi-Pour A, et al. The association between serum apolipoprotein A-I and apolipoprotein B and the severity of angiographical coronary artery disease. *Sanngapore Med J*. 2009; 506:610-3.
21. Wang XL, Badenhop R, Humphrey KE, et al. C to T and/or G to A transitions are responsible for loss of MspI restriction site at the 5-end of the human apolipoprotein A-I gene. *Hum Genet* 1995; 95:473-4.
22. Wang XL, Badenhop R, Humphrey KE, et al. New MspI polymorphism at +83bp of the human apolipoprotein A-I gene: association with increased circulating high density lipoprotein cholesterol levels. *Genet Epidemiol* 1996; 13:1—10.
23. Wang XL, Liu SX, McCredie RM, et al. Polymorphism at the 5-end of the apolipoprotein A-I gene and severity of coronary artery disease. *J Clin Invest* 1996; 98:372—7.
24. Bisgaier CL, Glickman RM. Intestinal synthesis, secretion, and transport of lipoproteins. *Annu Rev Physiol* 1983; 45:625-36.
25. Mata P, Ordovas JM, Lopez-Miranda J, et al. ApoA-IV phenotype affects diet-induced plasma LDL cholesterol lowering. *Arterioscler Thromb* 1994; 14:884—91.
26. Campos H, Lopez-Miranda J, Rodriguez C, et al.

- Urbanization elicits a more atherogenic lipoprotein profile in carriers of the apolipoprotein A-IV-2 allele than in A-IV1 homozygotes. *Arterioscler Thromb Vasc Biol* 1997;17:1074—81.
29. Rader DJ, Schafer J, Lohse P, et al. Rapid in vivo transport and catabolism of human apolipoprotein A-IV-1 and slower catabolism of the apo A-IV-2 iso-protein. *J Clin Invest* 1993;92:1009-17.
30. Kwiterovich Jr. Influence of genetic polymorphisms on responsiveness to dietary fat and cholesterol. *Am J Clin nutr* 2000; 72: 1275-1284.
31. Miettinen TA. Impact of ApoE phenotype on the regulation of cholesterol metabolism. *Ann Med* 1991;23:181-6.
32. sorli J. The effect of the apo e polymorphism on hdl-c concentrations depends on the cholesterol ester transfer protein gene variation in a southern european population. *Clinica Chimica Acta* 2006; 366: 196-203.
33. Firoozrai M, Ehsani AV, Hesabi B, Kia SK. Polymorphism of CIII and AI apolipoprotein genes in iranian patient with coronary artery disease. *Iran Univ Med J(in Persian)*.2003;34:247-255.

Archive of SID